

ЗБРОЙНІ СИЛИ МОЖУТЬ СПИНИТИ НАПАД, ОДНАЧЕ НЕ З ПОВІТРЯ

Вашингтон, 22 січня. — Голова спільних генеральних штабів, ген. Омар Н. Бредлі, складаючи свідчення перед сенатською підкомісією, заявив, що під пору нема небезпеки нападу ворога на Злучені Держави, якщо ми зорганізуємо до 30 червня б.р. збройні сили з 3,462,000 вояків для оборони північно-американського континенту. Ген. Бредлі виявив такі специфічні військові цілі: „Створити силу, щоб запобігти катастрофі на випадок, як би на нас напали; мати під рукою все, що потрібно для швидкої й негайної відплати напасникові; вкінці мати базу, на якій можна б розбудувати непереможну силу, з якою ми могли б підняти офензиву й не допустити до бомбардування нашої країни. Якщо завлятий ворог захоче спробувати свої сили, тоді деякі бомбардувальники зможуть протистояти проти нас“.

ОБМЕЖЕННЯ ЦІН НА НОВІ ДОМИ

Шікаго. — Промисловці, які займаються побудовою нових домів, покінчили свій найуспішніший рік. Вони побудували в минулому році 1,400,000 мешкань, однак в майбутності мусять рахуватися з обмеженнями цін на нові дома. З Вашингтону наслідки виступу, що уряд наложив „стелю“ на ціну нових домів в цілій країні, як про це сповістас Красне Товариство Побудови Домів. Це вдарить головню по підприємцям, які ледви переборолі труднощі в отриманні будівельних матеріалів, витримавши довгі часи ас обиданні дозволу на нові будови.

ПРОВОЛОКА В ПРИВОЗІ НОВИХ ІМІГРАНТІВ

Нью-Йорк. — Артур Грінлайт, директор організації „Юнайтсд Сервіс Фор Нью Амеріканс“ виявив на красній конференції в готелі Рузвелт, що тисячі скитальців, які на підставі закону могли б приїхати з Європи до Злучених Держав, не дістануться сюди з причини повільного ділення армії і розвідки служби. В Європі перебуває ще коло 100,000 скитальців, які чекають допущення їх до Америки ще перед 30 червня, коли то вигасає теперішній закон про переміщення особи. Розвідка служба армії переводить доплати і скрині до дуже повільно, призначаючи інформації часом цілими місяцями. Комісія Переміщення Сіб у Вашингтоні придумала нові методи перевірки іммігрантів, щоб прискорити їх приїзд до Америки. Однак треба часу на введення нових правил.

ПРИПІМАЮТЬ ЗГОЛОШЕННЯ НА БЮРОВІ РОБОТИ

Нью-Йорк. — Сенція розміщення і забезпечення праці для безробітних Стейтсого Департаменту Праці відкрила у понеділок відділи зголошення до праці „білоколірних робітників“ у таких бюрах: 675 — 8-ма Евері в Мангеттен; 165 Джорджем Стріт в Брукліні; 2382 Гранд Конкурс у Бронксі, 29-28 41 Евері в Лонг Айленд Сіті, в ділянці Квінс. Бюра приймають зголошення на умову праці не тільки професіоналістів, але й усіх, хто надаються до бюрового zatrudнення.

БЕТЛЕГЕМ СІЛ РОЗШИРЮЄ ПРОДУКЦІЮ СТАЛІ НА 2,600,000 ТОН

Нью-Йорк. — Підприємство Бетлегем Сілі Компані випробувало план розширення своїх фабрик коштом \$300,000,000, щоб можна підняти продукцію сталі на 2,600,000 тон у Бетлегемі, в стеїті Пенсильвія. Для цієї цілі будуть розбудовані засоби для перетоплювання руди, збільшені горни для вжитку коксу, перероблені дозаводи й перевози засоби і посилене постачання електричної сили. Плановані уліпшення будуть в повній розгоні в 1952 р., коли то підприємство буде могло поставити 17,600,000 тон виробів річно. Згадає поширення продукції на 2,6 мільйонів тон буде тільки тимчасове, бо в далішому плані будуть розбудовані фабрики, так, щоб могли бути вистачальні не тільки для військових, але й для домашніх потреб. Бетлегем Сілі Компані є другим підприємством, яке запланувало збільшення своїх фабрик. З кінцем минулого місяця Юнайтед Стейтс Сілі Корпорейшн заповіла поширення своїх заводів коштом \$400,000,000.

ІНФЛЯЦІЯ ЦЕ ТАКИЙ ВОРОГ ЯК І РОСІЯ-ДЖАНСТОН

Вашингтон. — Ерік А. Джанстон, потверджений сенатською банковою комісією на становищі Директора Економічної Стабілізації, заявив: „Росія може нас перемогти, якщо ми не устализуємо нашої господарки. Інфляція це така загроза для нас, як сама Росія“ — сказав Джанстон і тому її треба поборювати головню завзятою скарбовою політикою, між цими способами, як суворими податками і такими паліативами, як контролю цін і платення.

В АМЕРИЦІ

- 1,000 осіб денно приймають до федеральної служби. Сен. Гері Вайд домагається контролю над прийняттям нових персоналі до праці.
- Помір провідників батістської церкви Гавелі Фултон в Шікаго під удару серія після проповіді. Пому на поміч поспіша скарбники церкви і амер теж удару серія з зворушення.
- Згинув два брати при зустрічі своїх аут в місцевості Юфода, у стеїті Алабама. Брати, Вільям і Бредфорд Грін Баки в протилежному напрямку.
- \$154 на голову коштувала адміністрація міста Нью-Йорку в минулому році. Видати на цей рік будуть ще більше.
- Відпустку з війни на Кореї дістав воєн Лінвуд Джонсон з місцевості Норвеї, у стеїті Мейн, щоб узяти участь у похороні своїх двоох синів, загиблих під час санітарної гренаджолки. Похорон літаком заплятує Американська Червоного Хреста.

Чергове повідомлення про масове повстання в Україні

Відомий публіцист і радіокоментатор Дрю Пірсон, в своєму виступі через радіостітку АБС дня 21-го січня в год. 6-тій вечорі передав таке повідомлення: „Москва, виключно: Тут є один з найбільш надійних розвідників внутрі Росії. Американська амбасада тільки що передала каблем повідомлення про повстання в російській Україні. Повстання таке серйозне, що дві дивізії червоної армії вислано в Україну для придушення повстанців, що є тепер в сильному зриві в Карпатах та на Поліссі і Волині. В Східній Україні Москва зганяє тисячі населення з його історичних сіл у великі колективні центри“.

Червоний Китай видвигає нові пропозиції в справі перемир'я

Лейк Сокесс, 23. січня. — Індійський представник в Об'єднаних Націях повідомив вчора Політичний Комітет, що червоний Китай готов погодитися на „обмежене перемир'я“, що мало б початися рівночасно з переговорами в азійських справах. Свої висношення мав дати комуні-китайський уряд на прохання індійського амбасадора в Пейпінгу і вони зводяться до трьох пунктів: 1. Якщо почне-ть здійснювати евакуація а-ліантських військ з Кореї, комуні-китайський уряд „поради-ть китайським добровольцям вернутися до Китаю“; 2. Пола-годження корейської проблеми могло б відбутися в двох фа-зах: на початковому засіданні семи-державної конференції могло б бути вирішене „обме-жене перемир'я“ і після того, як воно увійшло б в силу, мож-на б обговорювати корейську та інші далеко-східні пробле-ми; 3. Мусить бути запевнене кінцеве потвердження закон-ного стану комуні-китайсько-го уряду в Об'єднаних Націях. Індійський представник, пере-даючи ці пропозиції під час на-рад Політичного Комітету, на порядку якого була американ-ська резолюція щодо визнання комуністичного Китаю агресор-ом, виділяючи рівночасно внесок, що нові пропозиції вима-гають основного розгляду по-одинокими делегатами і тому на-ради Комітету повинні бути відложені. Комітет, не зважаю-чи на сильну американську опозицію, справді рішив біль-шістю 27 голосів проти 23 та при 7 державних відложити да-льші наради. Американська де-легация відразу відкинула ці пропозиції, заявляючи, що ЗДА не вхотять в жадні пере-говорів „на мущі пістолі“, тоді як британська делегация була за відпочинком нарад, зважаючи комуні-китайське „висношення“ за „більше збли-жене до компромісу“.

ВЕЛИКІ ВТРАТИ КИТАЙЦІВ ПІДСТАВОО ЗМІНИ ТАКТИКИ АМЕРИКИ

Вашингтон, 22 січня. — „Квіт“ червоної китайської армії зазнав таких великих втрат у Кореї, що Америка му-сить змінити цілковито свою оцінку бігу подій на Далекому Сході. Цим дається висвітлені несподіване завазати уряду не тільки в самій Кореї, але і в східній політиці.

ДОЛЛЕС ІДЕ ДО ЯПОНІЇ ДЛЯ ЗАКЛЮЧЕННЯ МИРОВОГО ДОГОВОРУ

Вашингтон. — Джан Фостер Доллес виїхав на чолі мирової місії до Японії. Перед відходом він заявив, що вже наспів час для громадян колишньої ворож-ної країни об'єднатися в „віль-ним світом“ і перебрати на се-бе привілей й відповідальність за його долю. Доллес рясав на добру поведінку японців від покінчення війни і тому вони заслуговують на мир і волю. У посланні, переданім телегра-фічно до Японії, Доллес зга-дав посередню, що японці бу-дуть могли взяти участь у бо-ротьбі проти комуністичної а-гресії. Він запевнив японців, що як би прийшло до заклю-чення мирового договору, то вони відізнають волю „в кри-тичному часі“. Він пригадав, що збройна агресія проти віль-ного світу почалася заки ще покінчилися друга війна. Вона тепер виявилася свої наміри саме в сусідстві Японії.

НІМЕЧЧИНА ДОМАГАЄТЬСЯ БІЛЬШЕ АМЕРИКАНСЬКИХ ВІЙСЬК І ЗБРОЇ

Франкфурт, 23. січня. — Під час побуту ген. Двайта Айзен-гавера в Німеччині, місцеві ко-мадантні американської залог-и, які і представники західно-німецького уряду з канцлером д-ром Аденауером на чолі, ви-словлювали однодушно поба-жання, що для піднесення мо-ралі та почуття безпеки німе-цького та інших західно-євро-пейських народів необхідно приспінити висилку дальших американських військових під-кріплень до Німеччини та до-ставу важкої зброї для вже стаціонарних там військ. Аме-риканці вже раніше планували висилку до Німеччини чоти-рьох дальших дивізій, але здій-снення цього плану відтагаст-ся з огляду на події на Да-лекому Сході. Крім цілого ряду формальних і приватних роз-мов з альянтськими та німець-кими цивільними і військови-ми представниками, ген. Ай-зенгавер використав нагоду теж для перевірки місцевих а-мериканських гарнізонів, не зважаючи на проймаючий хо-лод. Зокрема стверджується велике враження, яке зробив ген. Айзенгавер своєю щирі-стю і одвертістю на німіця, роз-мови з якими відбулися в „не-сподівано приязній“ атмосфері.

СТАЛІН ХОЧЕ БУТИ „ПРЕДСТАВНИКОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ“

В теперішній підготовці до виборчої комедії до місцевих рад в Советському Союзі звер-тається окрему увагу на „ма-сбву кандидататуру“ Сталіна до советських органів в під-советській Україні. Сталін, а з ним теж інші члени Політбюро, — „кандидують“ до обласних та міських рад Києва, Сталіно та цілого ряду інших міст Укра-їни, при чому їх „простіть“ кан-дидувати і немає теж сумніву, що вони будуть „виробні“ та це й з „ентузіазмом“. Масову кандидататуру Сталіна та інших його „соратників“ власне в під-советській Україні коментуєть-ся як тенденційне намагаючи в теперішньому напруженому положенні та в пораз части-шому підношуванні у вільному світі України як одного з голо-вних факторів в майбутній вій-ні проти советської Росії, ство-рити штучне враження, що — Сталін та його прибічники с „правними“ представниками поневоленого ними українсь-кого народу.

„ЗАБУТА ЕЛІТА“ — ЧЕРГОВА СТАТТЯ В. ДУШНИКА В „КОЛОМІЇ“

Журнал „Коломбія“ в січне-вому виданні надрукував че-ргову статтю відомого нашого публіциста Володимира Душ-ника про „забуту еліту“ — як автор називав 30,000 високо-кваліфікованих спеціалістів, між ними 5,000 українців, що приїхали до цієї країни між по-верх 200,000 колишніх ДП. Автор, даючи найкращу оцін-ку знанням, кваліфікаціям і трудолюбивості тої „забутої е-літи“, речевими аргументами доводить велику втрату для а-мериканської культури і госпо-дарства з того, що не всі ці професіоналісти використо-вуться відповідно до їхніх квалі-фікацій. В статті приділяється окрему увагу українцям, називаючи багатьох з них по імені, та поміщуючи деякі фо-тографії в тексті.

● Генрі Воллес виїхав з пропо-зицією замierzати світ через при-дипломатію на десять біліонів річно з Америки для розбудови різних країн у світі. Це буде дешевше ніж видати на зброю по 30-40 біло-нів річно, як він каже. Однак не-дає ради, як споконати Росію до

АЛІАНТИ ПОЛІПШУЮТЬ СВОЄ ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТІ

БРАВУРНА АКЦІЯ АЛІАНТСЬКИХ ПАТРУЛЬ. — ЧОТИРИ КОРЕЙСЬКІ МІСТА БУЛИ ХВИЛЕНО ЗНОВУ В АЛІАНТСЬКИХ РУКАХ.

Токіо, 23. січня. — Сильні патрульні колони альянтських військ, піддержані танками, артилерією та босвою авіацією, вдерлися вчора глибоко в „нижню територію“ між фронтовими лініями та здобули часово чотири важливі корейські міста, що їх раніше залишено наїзникам. Це була т. зв. „розвідка в силі“ на 50-ти мильовому фронті на західному і центральному сек-торах. Альянтські загони, під особистим наглядом командан-та американської Восьмої Армії ген. Метью Ріджвея, були всту-пили до Кумангджанг, Ічон та Осан, підходячи знову на 25 миль до колишньої корейської столиці Сеул, як теж до міста Вонджу, майже дощенту зруй-нованого дотеперішніми діями. Рейд виконано при відносно малім ворожим спротиві, хоча ворог має на тому фронті скон-центровані „до акції“ свої най-більші сили, далеко переважа-ючи сили альянтів. Головною ціллю цих випадів була про-вірка терену та захоплення по-лоненних, як і загальне „тур-бування“ ворога. Командант Другої Дивізії, ген. Кларк Рюфнер, після нарад з офіце-рами свого штабу заявив, що альянтське положення в Кореї „шораз поліпшується“. Коман-дування альянтської авіації вважає, що постійні атаки з повітря та абсолютне опану-вання альянтами повітряних просторів може бути одною з головних причин, чому ворог отагастся зі сподіванням ге-нерального наступу. Стверджу-ється, що від початку війни червоні втратили тільки від а-лянтських налетів поверх 90 тисяч вбитими і пораненими. Вчора альянтська авіація про-довжувала свої масові атаки на ворожі вогні об'єкти в за-піллі та брала активну участь в боях на фронті. В загально-му вчора виконано поверх 500 налетів, від яких, крім вели-чезних матеріальних втрат, — згинувало щонайменше 400 во-рожих вояків.

В БИТВІ ЗБИТО ТРИ ЛІТАКИ

Корея, 23. січня. — Над те-риторією Кореї альянтська а-віація збила вчора три совет-

ські літаки в битві, яку вва-жається „найбільшою“ в до-теперішній корейській війні. До цієї повітряної битви при-йшло, як неозначена кількість советських бойових літаків ти-пу МІГ пробувала атакувати з'єднання американських тур-бо-літаків Ф-84 в околиці ко-рейсько-манджурського кордо-ну на річці Ялу. Всі американ-ські літаки вернулися на свої бази. Це був вже четвертий день з черги, як альянтська а-віація зустріла ворога в по-вітряю.

ЧЕРВОНІ ЗНОВУ ПРАКТИ-КУЮТЬ „ТАКТИКУ ПРОНИ-КАННЯ“

Корея, 23. січня. — Здерж-куючись все це від сподіваного генерального наступу, червоне командування почало засто-совувати в Кореї знову на ші-рокому скалю тактику „прони-кання“, висилаючи підступно в альянтське запілля більш і менші з'єднання своїх військ, — повідомляється з головної квартири Восьмої Армії. Ці спроби помітіли головню на це-нтральному секторі фронту. Рі-вночасно стверджується збро-їні виступи комуністичних па-ртизанів в глибокому альянт-ському запіллі, около 15 миль на північний схід від Тайгу.

БОРЮТЬСЯ ЗА БАТЬКІВ-ЩИНУ

Корея, 23. січня. — Ген. Ме-тью Ріджвей, командант Вось-мої Армії, заявив вчора в окре-мому меморіалі до старшин і вояків, що кожний з альянт-ських вояків в Кореї бореться за свою власну батьківщину та за її волю. Він дав цим збір-ку відповідь на запити вояків, які не завжди погоджуються з — „крутими шляхами“ диплома-тії та бажали б знати виразно за що вони борються і відпові-дно цю боротьбу вирішити.

ФОРМОЗА ОЧІКУЄ БІЛЬШОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ ДОПОМОГИ

Тайпін, Формоза, 23. січня. — Вчорашня заява Ернеста Грос-а, заступника американського представника в Об'єднаних На-ціях, що Злучені Держави не вхотять в жадні міжнарод-ні переговори в справі Фор-мози без участі національно-китайського уряду, викликала в національно-китайських ко-лах справжній ентузіазм і її коментується як нову велику моральну підтримку та запо-від відповідної дальшої ма-теріальної допомоги для оборо-ни цього піострова. Заява Гроса потверджувала б, що державний департамент при-йняв концепцію ген. Мек Ар-тура щодо стратегічної важли-вості Формози. Національно-

ПРАГА ОБВИНУВАЧЕ АМЕРИКУ В ДОПОМОЗІ ПОВСТАНЦЯМ

Прага, 23. січня. — Комуні-стичний уряд передав вчора місцевій американській амбаса-ді дипломатичну ноту, в якій обвинувачується Злучені Держави, що їхня авіація порушує чехословацьку територію, скидаючи на парашутах допомогу для місцевих проти-комуніст-ичних повстанців. В ноті наво-дились аж 55 „випадків“ та до-магається їх прослідження. Між іншим стверджується, мовляв американські літаки скинули для „підірвних еле-ментів“ радіонадавачі апарати, але ті — не знати яким чудом — мали впасти на австрійську територію. В ноті протесту-ється проти „тенденційного по-рушування а мериканськими літаками чехословацької тери-торії для шпигунства та допо-моги підірвним елементам.“

В СВІТІ

- Нові тасни склали зброї кому-ністичної п'ятої колони відірла і-талійська поліція в місті Вероні.
- В прикордонній не рєстрії між малярськими і югославськими сторожами був вбитий один юго-славський воєк — повідомлює юго-славське радіо.
- 222 особи в загальному згинуло досі у великих снігових лавинах в Альпах.
- 2,500 грецьких дітей мають привезти до Америки, як воєнних сиріт з Греції. Крім того ще 10,000 старших грецьких іммігрантів має приїхати після звичайного „скрінін-гу“.

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATATA: SUBSCRIPTION RATES

На рік \$10.00 One year \$10.00
На пів року \$5.25 Six months \$5.25
На три місяці \$2.75 Three months \$2.75

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НА ВИПАДОК... НАСАМПЕРЕД УКРАЇНЦІ

Незвичайно важливу справу затворнув відомий співробітник Н. И. Таймсу, Дрю Мідлетон, в своїй кореспонденції з Парижа, надрукованій в згаданому щоденнику з минулої п'ятниці. Йдеться про компліменти, які можуть виникнути у зв'язку з рішенням західних альянтів озброїти знову німців та включити їх в загальну західно-європейську збройну силу.

Мідлетон вважає, що совєтський уряд міг би використати цей факт для психічного наставлення російського народу на агресивно-превентивну війну, але найважливіше — Москва може використати цей аргумент до „здобуття для своєї справи різних неподатливих елементів в новій совєтській імперії, таких, як українців". Автор при цьому покликається на спостереження одного американського дипломата „з довгою практикою в Совєтському Союзі", який вважає, що в перших місяцях німецької інвазії „українці з охрещеними раменами вітали німців, вступали до контрольованої ними української національної армії, і були б, по всіх правдоподібностях, перерішили розгромлення Совєтського Союзу, від чого врятував Москву ніхто інший, як сам Гітлер і Гімлер „своєю самогубною політикою депортації і репресій" в Україні. Українці, твердить кореспондент, пізнавши справжню обличчя нацизму, прилучилися до того, що совєтський уряд називав „великою вітчизняною війною" і допомогли йому цю війну виграти.

Твердження Мідлетона не позбавлені правди, але його треба доповнити деякими висновками. Першусього, можна дуже сумніватися, чи совєтському уряду щераз пощастить „набрати" українців, якими аргументами вони і не користувалися б. Правдою є, що самогубна глупота німецьких нацистів свого часу загнала деяку кількість українців на фронт большевицької „вітчизняної війни". Але це була переважно та частина, що крім гіркого німецького досвіду повірила теж в можливість зміни большевизму, захопилася орденами Хмельницького та патріотичними гаслами, що їх на швидку руку почали фабрикувати звільнені під напором обставин та повернені зі заслання українські письменники. Інша частина українців волила воювати своєю власною війною в рядах УПА — за рідночасно проти німецького і московського загартувалися. Сьогодні вже теж ті, що могли вірити в „зміну" большевизму, вилучились від легкодушності, як масові могили у Вінниці знову наповнилися трупами невинних українських жертв, як на шлю українського народу знову і ще сильніше затягнуто совєтську петлю національного і соціального поневолення.

Проте, західні альянти витягнули б мудру науку з німецької глупоти і не тільки виключили б можливість комплікації та несподіванок, але й здобули б в українському народі могутнього, за залізною заслоною наймогутнішого союзника проти большевизму, якщо б вони зробили дві речі:

1. Визнали виразно і недвозначно за українським народом право на самовизначення і власне життя в своїй власній, від нікого незалежній, демократичній українській державі на етнографічних українських землях, та поробили з того відповідні практичні висновки, даючи українському народові вже тепер відповідну допомогу в боротьбі за те своє невід'ємне право;

2. На випадок війни та альянтського приходу за залізну заслоу, на українську землю не повинна вступити нога жадного іншого воєнка, зокрема німецького, російського або польського, якщо б такі навіть боролось під прапором О. Н., як тільки американського і українського. Це виключить згорні всі можливі пересуди і непорозуміння, виб'є з рук ворога найважливіші пропагандистські аргументи, та поставить український народ цілком по боці західних альянтів і тим самим перерішить їх користь вислід війни проти світового большевизму.

За охорону сталевих ресурсів

Автомобілеві підприємства зголосили в Красній Продукційній Влоді, що вони зменшать вироб авт в біжучому році на 20-30 відсотків у порівнянні з продукцією в минулому році. Це тому, що сталь є головним запотребуванням у промислових підприємствах, які працюють для оборонної програми. Ощадність у використанні сталевих припасів призводить американський уряд до суворой контролю існування рудокопів, а крім того до охоронування й забезпечування цього матеріалу в таких країнах, до яких Злучені Держави мають доступ.

З другого боку Совети у своїх приготуваннях до війни роблять те саме, і тому між обома вєлєтими, тобто Америкою й Росією, у цій справі відбудеться переговори. Від вислуду тих переговорів може залежати теж і вислід збройного удару, якщо до нього дійде.

На підставі останніх, Московско оприлюднених, даних Совєтський Союз, а радше совєтський блок держав видобуває тепер 38,300,000 метричних тон заліза, тобто 42 відсотки усієї залізної продукції Злучених Держав. Коли взяти до уваги, що в 1950 р. продукція сталі в ЗДА дійшла кругло до 80,000,000 метричних тон, то це порівняння трохи загадочне. Звісно, що Совети, із своїм низьким способом життя й спроможністю призначити майже всю продукцію сталі для воєнних цілей, може виробляти далеко більше сталі для війни. В часі другої війни Росія віддавала 70 відсотків своєї продукції на воєнні цілі.

Приймаючи за дане, що в майбутньому ударі ЗДА не багато більше обмежатиме свою сталеву продукцію для цивільних потреб як у минулому, можна сказати, що продукція обох держав буде майже рівна. Однак тому, що Росія вміє поширювати свою продукцію далеко швидше ніж Америка, то наша країна опинилася би в некорисній положенні щодо сталі.

Нічого дивного, що тепершній американський уряд пильно слідкує за припасами сталі в Західній Європі, щоб забезпечити їх для себе. Якщо б Америка віддалася взяти під свою контролю цілу продукцію західно-європейської сталі, яка досягає до 57,000,000 тон річно, тоді Америка мала б незаперечну вищість.

З цих 57,000,000 тон одна третина знаходиться на островах Великобританії, більше ніж одна п'ята частина в Західній Німеччині, яка одна шоста частина в Франції, а решта в Бельгії, Люксембургу, Італії й у Швеції. На випадок необхідності яких 30 відсотків цієї продукції можуть призначити західно-європейські країни на воєнні цілі. Коли б так сталося, тоді Західний блок держав, до яких належить теж Америка, міг би мати 80 відсотків сталі більше ніж його мас совєтський блок. Коли б, навапак, Советам удалося запалувати європейською сталю поза Великобританією, тоді вони мали б 77,000,000 або й більше тон річно, отже майже подвоїли б свою теперішню продукцію. Очевидно, що Совети з своїм режимом могли б забрати ще більше сталі на воєнні потреби, отже могли б ще

дальше збільшити свої припаси. Такий обрахунок наводить на здогад, що на випадок агресивної війни Росія в першу чергу посягне по західно-європейські залізні ресурси, а тим самим виключить дальшу продукцію сталі для воєнного вжитку Заходу. У такому випадку Америка мусіла б не тільки забезпечити свої залізні багатства, але й нищити залізні рудокопи європейських держав.

Це був би жахливий удар для західно-європейських країн, бо унеможливив би відбудову їхньої промисловості на довгі часи. Навіть, якщо західні країни придумали б план, щоб на випадок агресії Росії вони самі понизили джерела сталевий продукції, то питання,

О. Вишнівський, Ген. Хор. б. Армії У. Н. Р.

Об'єднання і Державний Центр

I.

Завершенням спільних зусиль нашої політично-провідної верстви на еміграції знайти вихід до стану безнадійності, що витворився був у наслідок витрачування, на протязі довгого часу, енергії та сил на взаємопоборювання й конкретним ствердженням її (провідної верстви) доброї волі до спільної творчої - жертвенної праці на користь нашої Батьківщини, є створення Української Національної Ради. Представники об'єднаних політичних партій і угруповань у той спосіб оновили й зміцнили Державний Центр (президент, уряд і УНРА) Української Народної Республіки.

На жаль, не всі політичні партії чи угруповання мають в У. Н. Раді своїх представників. Ті, що не вийшли, не визнають Державний Центр У. Н. Р. і роблять все, що можуть, щоб його зdiskредитувати.

З огляду на час, що їх перешкоджає, знову поставлено у нас на порядок денний справу цілковитого об'єднання. Відгук цього знаходимо в нашій пресі, в організаційних нарадах, постановках, у відозві Воюючої України, тощо.

Усе є добре в цих постановках, відозвах і закликах, але бракує в них одної істотної речі, а саме — ясно-конкретної відповіді на запитання: „навіщо кого масмо об'єднуватися?"

Редактор І. Кедрин (як і багато інших українців) відгук цей брак і порушив цю справу в „Свободі", мужньо й відкрито, в своїй статті „Державний Центр". І хоч він і не поставив кропки над „і", то це важко зрозуміти, про що саме йдеться.

Як один із старших воєнків-ветеранів української визвольної боротьби, які власною кров'ю нераз ствердили свою відданість ідеї української державності, знаючи добре думки своїх товаришів по зброї щодо об'єднання й Державного Центру УНР, хотів би теж забрати голос у цій справі, в їх і своєму імені.

чи знайшовся б такий уряд, що виконав би таку постанову.

Якщо йдеться про можливість знищення совєтських припасів сталі, то це була б важка справа для захід. країн. Поза рудокопами в Чехії й Польщі, головні багатства сталі лежать на Україні і на Уралі, а решта вже в Азії. Оці засоби не легко було б нищити, принаймні у початках війни. Шойно з поступом операцій американські літаки були б у спроможності цілком унеможливити продукцію сталі на безмежній совєтській території, але тоді цього може вже і не було б треба робити. Легче було б американцям дістатися своїми літаками до Північної Кореї та до Манджурії, де наводяться багаті залізні рудокопи, які перевищують на одну третину продукцію на схід від Уралу. Мабуть це одна з причин, чому Росія старалася кинути Азію проти Америки.

II.

Брак об'єднання — першопричина всіх наших руйн.

Брак свідомості й зрозуміння, що головне джерело нашої сили, нашої безпеки, нашої державності й соборності — тільки єдність і братерство з одного боку та зла воля і власно й властолюбство різних наших князів, гетьманів, „отаманів", „провідників" і тих чи інших політично-активних наших амбітників-демагогів, тощо, з другого, наче якесь прокляття, червоною ниткою проходить через усю нашу історію, як першопричина всіх наших руйн, у далекому й близькому минулому, всього нашого політичного й державного занепаду.

Що з того, що на нашій землі завжди знаходилися свідомі патріоти, мужі великого розуму й серця, волі та чину, які в критичні для України часи кликали-закликали, переконували: „Єднатесь, брати, єднатесь! Усі ваші хатні сварки забудьте — захистіть, ваші власні інтереси й амбіції загальною добру Батьківщини підпорядкуйте! Будуть зрячі і ви побачите наїзників, що хмарою сунуть на наш рідний край, аркани на ваші голови шикуючи; Будуть чуйні й ви почувсте жахливий бряжіт кайданів, що до вас наближається, вам рабську долю віщуючи! Не дайте обдурити й омані притямарити ваш розум, приплати вашу національну свідомість і волю, спаралізувати ваш активний спротив! Ваші сварки й взаємне побороювання лише на радість ворогам України, що тільки й чигають на вашу волю, на самостійність і державність вашої Батьківщини. Єднатесь, брати, бо згинете самі й вашу Матір-Україну в неволю віддасте! Не раз і не два, прийдешні покоління українські будуть згадувати вас за це прокльонами". Що з того, коли ці тверде-пропорочі голоси, серед широким українських, були „голо-сом вопоючого в пустині"...

У нашому минулому і близькому були святі дорви, були лицарські дії, була жертвенна

Микола Кокоцький

КАНАЛ ВОЛГА-ДОН

„Козаків ганяли десятками тисяч на каторжні роботи біля будови Петербурга, Ладозького каналу, на Дон і на Кавказ. Важка праця, голод, невинимі умови чужого підсону в парі з жорстокістю московських наставників, винищили сам цвіт українського народу".

Такими і подібними описами заповнені сторінки історії України з тих часів, коли великий московський „реформатор" в особі Петра І мостив українськими кістками фініландські болота, пробиваючи „вікно в Європу". По близько двох і пів сотні років другий, ще більший „реформатор" уже „доганяє і переганяє Європу", і знова ж на людських кістках. Московська влада хоче показати цілому світові вищість совєтської соціалістичної господарки і, на зразок Петра, і знов же будувати канали, останній між Волгою і Доном. Копальні ці канали не вільні робітники, що добровільно годяться виконувати працю, що побирають за неї добрі гроші, тай врешті-решт можуть кожної хвилини цю роботу кинути. — Большевицька г. о. сподарська система має зовсім інший характер. Висока гасла про свободу людини, які большевики перемалювали на всі лади тоді, коли поростали в пір'я, опинилися вже давно на смітнику. Совєтські канали копають примусові робітники, засаджені ці совєтського безправ'я, невольники большевицької держави. І це діється в двадцятому столітті.

Яка ж різниця між давнім, римським рабом, а сьогоднішнім совєтським? Хіба та, що й римському рабові краще жилося ніж совєтському. Совєтський же раб — це узаконена власність держави, яка має право на експлуатацію його тіла і душі. Він може кожної хвилини потрапити в ряди тих,

кров, було життя, що віддано їй беззастережно складалося на вівтар Батьківщини, було те, що синтезює в сучасному легендарно-героїчній дії славетної Української Повстанчої Армії.

Це нас реабілітує в деякій мірі, бо без цієї відданості ідеї незалежності, самостійності, державності, суверенності і соборності України, без вибору справедливого гніву народу проти наїзників-узурпаторів, без бунту проти поневолення, без кривавих жертв і героїчних вчинків у минулому, ми, як нація, були б у сучасному ніщо, або ще гірше — народом без національного сумління, гідності і честі, народом нікчемних рабів.

Але ці світлі сторінки затемнюються сторінками іншими, що їх викреслили з історії нашого минулого. Факти добрі чи злі, залишаються фактами й доводять нам, що велика ідея, за винятком певного періоду, за часів Богдана Хмельницького, більшості українців за собою не порвала. Гурували інтереси особисті, партійні, групові, тощо.

„Пашківські волости" й різні безглузді амбітності й партійні, спекуляції ідеї й жертвенності були в Україні завж-

що своїми кістками канали стеліть, може стати совєтським рабом. Во совєтське царство мас серед своїх громадян чимало ворогів, хочби й уявлені садистично-фантазією большевицьких чекістів. Це всякого роду „класові вороги", небезпечні „самостійники" немосковських, на ці о і альних груп, та групи різних віроісповідань, що не хочуть танцювати під мелодію сталінських батошук. Вони то дають державі потрібні контингенти невольницьких рук. Очевидно, що найбільшу данину складає і цим разом „союзня" Україна. Серед українців найшло „всевидюче" око чекіста найбільше ворогів совєтської імперії і вони то передовсім мостять совєтські канали своїми кістками.

Колись, коли залізну куртину з'їсть іржа, відслоняться речі, від яких здригнеться серце навіть різних „попучників" по цей бік греблі, бо почуття моральної відповідальності це не густий звук. До того „большевизм" державний капіталізм, усвоїв бюрократичний і деспотичний форми, це найбільша загроза для поступу усього людства, навіть у розумінні Едварда Карделя, югославського комуніста. Чим же зможуть виправдати колись „попучники" свою зрадницьку роботу хочби тільки перед своїм власним сумлінням?

Найновіший канал Волга-Дон копають большевики приспешеним темпом з уваги на надто захмарене майбутнє. Але як збудують то большевицькі франфари знов будуть трубитим про нові великі досягнення, — про нову перемогу соціалістичного будівництва під проводом комуністичної партії та її натхненника і геніального вождя. Тільки не згадають ні словечком, скільки невольницького поту й крові полило совєтські канали, скільки невольницьких кісток їх вистелело.

ди; вони існують і діють рівнож на еміграції, продовжуючи, не дивлячись на весь трагічний досвід минулого, свою традиційно — шкідливу діяльність по розбиттю японі єдності та компромітувати нас назовні, створюючи нам опінію народу нездібного до державного життя.

Наше минуле дає нам силу трагічних прикладів — ілюстрацій браку об'єднання. Згадаймо бодай кілька з них.

На протязі віків наш край перебував під татарським ярмом, головним чином, через незгоду між нашими князями тієї доби; до так зв. в нашій історії періоду руйни на українських землях, дійшло було через внутрішню сварку українців, взаємне їх побороювання й братовбивство.

Ми мали Богдана Хмельницького — творця козацької держави, — але ми мали також Брюховецьких і Пушкарів, які українськими руками Україну підкопували — нищили.

Коли гетьман Іван Мазепа шикнувся до визвольної боротьби з Москвою, знайшлися Кочубей та Іскра, що реагували на це доносом на Мазепу каті України — московському царю Петру І-му, а коли війсьсько українське, на чолі з гетьманом Мазепою, в вирішальному полтавському бою билосся за долю України, проти нього, на лівому крилі московського війська, воював не хто інший як тільки той, хто був найближчим приятелем і співробітником Мазепи, той перший, кому Мазепа звівся був до свого визвольного пляну: полковник Іван Скоропадський з своїми козаками. Трагічна була ця зустріч і трагічні викликала наслідки для долі України.

За часів нашої визвольної боротьби в роках 1917-1920, ми мали всі шанси до перемоги і якщо дійшло було до катастрофи в листопаді 1920 р., то одною з головних причин цієї нашої національної трагедії був не тільки брак національної свідомості широких українських мас, але, рівнож, брак об'єднання всіх наших активних сил.

Не дивлячись на різні наших зрадників, що з доброю волею боролися проти нашого визвольного війська по боці червоної чи білої Москви, та на інертну національно-несвідому, етнографічну українську масу, що ухилилася від вступу до рідного війська, ми могли б були війну виграти, якби ті по-

Вступайте в глени У. Н. Союзу

(Продовження на стор. 3-ій)

Д-р І. Олексиния.

ВІДКРИТТЯ АМЕРИКИ

(2)

До диспозиції Колумбові передано три малі кораблі-вітрильники з 90 людьми залогів та запасами харчів. З початком серпня 1492 р. ці кораблі виплили з Еспанської пристані Пальос в південно західному напрямі на води Атлантичного океану. Не стрінувши протягом кільканадцяти днів сподіваного суходолу, залога кораблів почала дорікати Колумбові, а пізніше навіть бунтуватися проти нього.

В тому часі в пригоді Колумбові стали водорості, які щораз частіше появлялись на морських хвилях та птиці, які літали над безкраєм морем. Колумб показуючи це, пояснював морякам, що це є доказом невеликого віддалення цього місця від суходолу. Коли ж кольонії золотистих во-

долу, якого не бачили вже сімдесят днів. Було це 11. жовтня. Щоби вночі не причалувати до берега не знаного їм суходолу, спущено вітриля й очікували ранку. Дня 12. жовтня 1492 р. вітрильня прирчали до острова, який тубільці називали Гвананані. Сьогодні цей острів називається Вотлінг (Watling) або Сан Сальвадор (San Salvador) — (24° N., 74° W) і входить в склад Багамських островів.

Висівши на острів і обмінявшись з тубільцями дарунками, завважено, що мешканці цього острова не знали ще заліза, бо подані їм ножі та мечі брали за вістря і ранились. Вони уживали ще дерев'яних ратців. На запити, чому вони на тілі мають близни, відповідали, що на них часто нападають мешканці інших островів, з якими вони мусять зводити бої. Одержавши в дарунок дрібнички, як нашийники і т. п. речі, вони про все розказували Колумбові. Відпливаючи з цього острова дня 21 жовтня, кільках з тубільців поплили з Колумбом, щоби показати ці недалеко розміщені острови.

При допомозі тубільців Ко-

лумбові вдалось відкрити два більш острови — Кубу та Гіспанію (де сьогодні є Домініканська Республіка та Гаїті), а також багато менших, які входять в склад Антильських островів.

Зібравши багато відомостей про нововідкриті землі, — їх мешканців, рослинні, тваринні і земні багатства, Колумб разом зі залогою вернувся в 1493. р. до Еспанії.

Пізніше Колумб виправлявся ще в 1493, 1496, 1498 та 1502 рр. і відкрив ще багато інших островів, а навіть північно східні узбережжя Південної Америки, де сьогодні є узбережжя Венесуелі.

Кожного разу Колумб та члени залогів привозили до Еспанії не знані до того часу рослини, тварини, золото. На острові Куба перший раз європейці завважили як мужчини та жінки мали в руках зові суходолу лєстя, яке з одного кінця запалювали а другий кінець брали до уст та втягали дим, одурманюючи себе, щоби не відчувати втоми. Ці звички лєстя називали вони табако — були це теперішні кубі. Тих зові лєстя тютюну та, рослини взяли моряки зі собою і

привезли до Європи. Від того часу і в Європі почали управ-ляти та курити тютюн.

Підчас останньої своєї подорожі Колумб попав в конфлікт з членами залогів, яким казав в нововідкритих країнах управляти там незнані європейські рослини. Ці знова думаючи легким коштом збагатитись, себто привезти зі собою багато золота, а не працювати фізично, оскаржили Колумба за його строгу поведінку супроти залогів. Колумба ув'язнено, а навіть закуто в кайдани. Хоча вкортці виявилось, що Колумб є невинним, довіря в короля він вже не відіслав і заряду над нововідкритими землями йому не передано.

Відкриття Колумба принесло Еспанії дуже великі користі, але за це Колумб не дістав відплати-вдячності і проживав у нужді вмер в 1506 р. в переконанні, що він відкрив Індію. Ще й тепер Антильські острови називають тому Західніми Індіями. Маючи жаль до Еспанії, Колумб перед своєю смертю попросив, щоби разом з його тілом до труни вложити кайдани, в які його було заку-

Крім Колумба ще багато інших сміливців вибиралось до нововідкритого континенту, а саме: І. Кабот в 1497 р., С. Кабот в 1498 р., Америго Веспуччі в 1499, 1501, 1503 рр., Кабрал в 1500 р., Кортес в 1519 р. та інші. Тому однак, що перший Америго Веспуччі (1451-1512), італійський моряк, на еспанській службі, подав опис нововідкритих країн як окремого суходолу, цей континент названо Америкою.

Слушніть думки А. Веспуччі ствердила експедиція португальського моряка, але на еспанській службі, Фердинанда Магелана докола землі в рр. 1519-1522, підчас якої Магелан, поцілений стрілою тубільця на Філіппінах загинув дня 27 квітня 1521 р. Рештки залогів по зведенні бою з португальцями, яких вже застали в Східних Індіях, на одному тільки кораблі — з п'яти — через Індійський океан, біля пригірка Доброї Надії в південній Африці, дня 7 листопада 1522 р. повернулися до пристані Севіля в Еспанії, яку залишили дня 10 серпня 1519 р. (Кінець).

До статті „Европейський Рух і Україна“

В „Свободі“ з 6-го січня була вміщена стаття „Д. М. Андрієвського під заголовком „Европейський Рух і Україна“ в якій автор згадав „зв. Комітет Сторожі, зложений з муніципальних управ“ та який має „зв'язати урядові чинники до більш рішучих кроків“ в Європейській Асамблеї, що має осідок у Страсбурзі.

Як член III Конгресу Європейської Спільноти Федералістів, що відбувся напередодні останньої сесії Європейської Ради в Страсбурзі хочу в інтересах належної інформації українців в Америці подати деякі її відомості.

Безсумнівно інтереси визволення українського народу вимагають участі його представників у найрізноманітніших демократичних і поступових організаціях, конференціях і конгресах. Тільки вважати останні „збіговищами“ необережно, бо це має в собі відтінок зневаги, якої не заслуговують вишнєназвані збори. До того це могло б але відбитися на репутації учасників українців.

Про конгреси, з'їзди чи „рух“ слід об'єктивно й повно інформувати громадську думку, інакше теж і з цього може повстати шкода для досягнення тих цілей, які ставлять собі ті чи інші організації.

Помилкою є, що „Комітет Сторожі“ зложений з муніципальних управ, як також і переклад його назви п. Д. М. Андрієвським. В Страсбурзі поруч з Радою Європи в листопаді минулого року повстала „Європейська Рада Пильності“ („Conseil européen de Vigilance“) в наслідок угоди про важних громадських політичних організацій: 1) „Європейської Спільноти Федералістів“, що входить до Руху за Світову Конференцію, 2) „Нових міжнародних заходів“, міжнародної організації християн-федералістів, 3) Соціалістичного й демократичного руху на Сполученій державі Європи й 4) Французької Ради Європейського Руху, що складається з більшості з переконаних федералістів. Як бачимо „Європейська Рада Пильності“ складається не виключно з представників муніципальних управ, хоч певна частина їх входить до тої Ради.

Всі чотири поіменовані організації ведуть в Західній Європі широку кампанію за створення Федеральної Європи, зокрема „Європейська Спільнота Федералістів“ виробила проєкт Федерального Пакту, який має бути поданий до Дорадчої Асамблеї Ради Європи. Інші три організації підтримують цей Пакт, за який висловилося понад 100,000 борців за федералістичну ідею й Європейську Федерацію в Німеччині, Франції, Великобританії, Італії, Люксембургу, Нідерландах, Швейцарії й серед свободних груп країн з-під тоталітарного режиму. Всі ці організації вважають, що лише федеральна єдність Європи спасе мир в пошани свободі й забезпечить добробут й піднесення рівня європейських народів. „Європейська Спільнота Федералістів“ ще на своєму першому конгресі в Монтре в серпні 1947 року в резолюції по загальній політиці заявила, що „розпочати зусилля для творення федерації на Заході Європи, означає для Заходу уникнення ризику стати об'єктом політичної насильства й відновити таким чином частково Європу гордість й законного існування й протягнути руку народам Сходу для того, щоб вони прийняли прилучитися до інших народів у вільній та мирній спільноті.“ (Підкреслення м. С. Др.)

Як бачимо існують також і європейці близькі українцям, коли вважати протягнути руку за знак близькості, чого не може відкинути жодний правдивий демократ. Тільки американці не менш близькі до ідеї Європейської Федерації і амбасадор Злучених Держав Америки, Джеферсон Кефері, на банкеті, який влаштувала в його честь Європейська Спільнота Федералістів 1948 року в Парижі, в промові своїй заявив, що держава, яку він представляв, підтримує засаду федералістичного методу державного будівництва всюди де є сміливі, які беруться це робити.

„Європейський Рух“ має в своєму складі представників різних демократичних ідеологій і поскільки бувають демократії централістичні й федералістичні, то і в „Європейському Рухі“ ці ідеології мають місце, але там вони приходять до належного кінця не шляхом взаємного поборювання, а шляхом взаємних поступок, ділових угод для взаємного захисту від тоталітаристичних сил, які нині сконцентровані в кремлівській Москві. Можна різно ставитися до різних демократичних ідеологій, але разом з тим не можна відкидати, що федералістична демократія має не аби яку силу. Доказ: американська федералістична демократія, яка сприяла створенню німецької федеральної Республіки.

Треба підкреслити, що Європейська Спільнота Федералістів має в своєму складі представ-

ників таких народів, як болгар, мадяри, румуни, поляки, литовці, чехи, словаки, не кажучи про західно-європейські й відкриті для всіх федералістичних гуртків і організацій та федералістів, лише б вони визнавали засади Статуту Спільноти. Якщо українські федералісти, а вони існують, ще не згуртувалися, то це вина їх самих, а не вина „полохливості“ європейських федералістів.

Отже, є над чим подумати українським демократам, де б вони не були, чи в Америці, чи в Європі. Я готовий битися об заклад, що, якщо створилася організація українських федералістів, європейців української нації, то не потребувала б вона стільки часу, щоб бути прийнятою до Європейської Спільноти Федералістів, отже до Світової, як це має місце з Українською організацією за об'єднану Європу. Це підтверджується тим, що одиниці українських федералістів мав два делегатських голоси на Конгресі Спільноти Європейських Федералістів.

Міркування п. Д. М. Андрієвського треба доповнити ще значенням, що демонстрацію в Страсбурзі влаштували не випадкові 5000 студентів, а Конгрес Європейської Федералістичної Спільноти Молоді, організації що налічує вже тепер кілька десятків тисяч коли не соток тисяч членів.

Нічого спільного з Московією визвольна боротьба українського народу не має, це так, але щоб воно нічого спільного з творенням Європейської Федерації не мала, це питання, яке ставить перед українцями хід світових подій. Думаю, що є багато спільного, коли вдуматися.

Світозор Драгоманов

Об'єднання і Державний Центр

(Продовження зі стор. 2-гої)

над 100 тисяч українських повстанців, що збройно, але не скоординовано, боролися проти спільного нашого ворога, аніж були до нашого регулярного війська, або, об'єдналися і створили організацію одну цілість, під одним загальним керівництвом, яке підлягало б уряду У. Н. Р.

На жаль, повстанці „отамани“, опановані притаманною українцям хороброю, що „отаманізм“ зветься, визнавали тільки самих себе, нікому підлягати не хотіли, ділали майже виключно на власну руку й здебільшого боролися тільки свої села чи волості. Зліквідовані московським військом по черзі, один за другим, „отамани“ ці не відіграли тої надзвичайної поважної ролі, що її сама доля України відіграти на казавала. Були, натурально, винятки.

Були б, рівнож, інші наслідки нашої визвольної боротьби, як би після акту 22 січня 1919 р. (Проголошення З'єднання Західно-Української Народної Республіки з Українською Придніпрянською Народною Республікою в одну суверенну Народну Республіку) наступило було відразу фактичне з'єднання і злиття обох армій в одну й спільну акцію проти ворога. Брак зрозуміння потреби - koniecznosti негайного об'єднання обох армій проти головного ворога — Москви, став тоді чиним на перешкоді. (Гасло: „Через Київ до Львова!“ не знайшло тоді позитивної реакції.)

Армія Західно-Української Республіки приєдналася до війська Великої України тільки тоді, коли розбита, мусіла рятуючи себе відступом на схід, перейти р. Збруч.

Зла іронія долі хотіла, щоб тільки в той спосіб, теоретичне

до того часу з'єднання, стало, бодай, на коортний час фактичним. І хоч армія наших західних братів прийшла була до нас знесилена тількими болями на протязі довгих місяців, то, все ж, вона спричинилася до значних успіхів на нашому протибошевцькому фронті. Що було б, як би армія та прийшла була на Придніпрянську Україну не запізно й не знесилена?

Відповідь на це запитання легка й напрошується сама собою.

Майбутні об'єктивні історичні нашої визвольної боротьби в роках 1917-1920, аналізуючи основні причини її невдачі, будуть змушені відвести часове місце браку єдності українців як у самій Україні, так і на форумі міжнародному.

Україна знову опинилася в міжних, загребущих шпонах московського двоголового орла, дарма, що його перемальовано на червоно й замасковано серпом і молотом.

Головний Отаман, Уряд, українське військо і десятки тисяч громадян, як колись славетний гетьман Іван Мазепа, його наступник Орлик і козацьке військо, мусіли залишити рідний край і перейти на положення політичних емігрантів.

У той спосіб Державний Центр У.Н.Р. опинився на еміграції.

(Закінчення буде)

ОДЕСЬКІ ЗАОЧНИКИ

За повідомленням з Одеси, в тамошньому університеті ім. Мечнікова відбувся випуск студентів-заочників. Повідомлення каже, що більшість студентів становлять „керівні партійні і совєтські робітники“. Дипломами філологів, математиків, істориків і ін. отримала також група педагогів Миколаївської, Станіславської і Вінницької областей.

(„У. Д.“)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ У. Н. СОЮЗУ!

УВАГА! ДІТРОЙТ І ГЕМПРЕМ! УВАГА!

оперету на 4 дії відіграють
ДРАМ. КРУЖОК ХОРУ КОТЛЯРСЬКОГО І ВІДІЛ 26 СУА
В НЕДІЛЮ, 28-го СІЧНЯ (JANUARY 28) 1951
о год. 4-тиї пополудні
В ЗАЛІ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО ОСЕРЕДКУ
Carpenter & Mitchell
Вступ \$1.00 під особу. Діток на будову Парафіальної Школи.
Управління Д. Атамалець.

Голос Америки про Українські Жіночі Організації

Наприкінці 1950 року Голос Америки передав огляд діяльності українських жіночих організацій в Америці, який і наводимо нижче.

„Українське жіноцтво в Америці внесло свою велику частину в справу освіти і організації української еміграції, що прибула до Америки на заробітки, але лишалася тут, — частково через війну, яка перервала сполучення між Америкою та Європою, а частково тому, що полюбляла цей край, його свободу і високий рівень життя та побуту.“

Перші організаційні кроки українського жіноцтва в Америці були звернені на допомогу Старому Красі, звідки вони всі приїхали і недовго якої пам'ятали. Тому праця першої жіночої організації „Союзу Українок Америки“ була скерована головним чином на те, щоб зібрати гроші і вислати допомогу до Старого Краю, влаштувати встанови народного мистецтва в Амери-

ці — (Нью Йорк, Шікаго), збирати гроші для жертв голоду на Україні (від яких радянський уряд одмовився під тим приводом, що ніякого голоду на радянській Україні нема).

Останні роки, з приїздом нової еміграції до Америки, Союз Українок почав звертати більше уваги на культурно-освітню роботу.

Останнім великим здобутком Союзу Українок було видання творів Лесі Українки англійською мовою.

Поруч із Союзом Українок існувало багато різних окремих жіночих товариств із більш-менш спеціальними завданнями. Тепер декотрі з них об'єдналися в Центральну під назвою „Об'єднання Українських Жіночих Організацій Америки“, яке має на меті переважно культурно-освітню роботу серед української еміграції та пропаганду української культури серед американського суспільства взагалі і жіноцтва зокрема. Це завдання має здійснюватися через радіо-години та видавання книжок про Україну англійською мовою, а також прийняття української культури і традиції серед тих, що живуть в Америці.

В останній час зроблено спроби відновити в Америці діяльність „Матріного Союзу Українок“, який працював у Галичині і який мав своїми гаслами більшу свободу жінок, юридичні права та матеріальне забезпечення працюючої жінки.

Цю організацію підтримують переважно старі діячки Союзу Українок з Галичини, які бачили великий вплив цієї організації на піднесення матеріальної і моральної культури серед українського жіноцтва.

Великі свободи, що їх дає американська демократія для діяльності окремої особи і цілих товариств, розкривають широке поле діяльності і для українського жіноцтва. Тому, опріч згаданих організацій, існує ще багато окремих жіночих товариств та об'єднань, що і далі провадять свою корисну роботу.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з совєтської преси)

ЗАХІДНІ ОБЛАСТІ ВІДДАЛИ М'ЯСНИЙ КОНТИНГЕНТ

Секретарі обкомів партії Станіславської, Львівської і Закарпатської областей телеграмами до ЦК в Києві повідомили, що ті області „перевиконали план м'ясозагатові на 1950 рік“ перед реченцем. Станіславська область накладала на неї план виконала на 101,5%, здавши м'яса на 38.974 цент. більше, ніж минулого року. Львівська область — на 100,2% і 32.850 цент. більше, ніж минулого року. Закарпатська область — в додаток до м'яса — виконала вже план по здаванні вовни, яєць, сіна і винограду.

КИЇВ В „ОСОБЛИВІЙ ЛАСЦІ“

Як ми повідомляли в цій рубриці попередньо, в Сталінському виборчому окрузі Києва, так само зрештою як і в інших виборчих округах України та цілого СРСР, у виборах до місцевих совєтів першим кандидатом поставлено Сталіна. В розріз з традицією (Сталін постійно був обраний в Москві) цим разом до Києва наспіла з Кремля „вселаскавіща згода найгегельнішого“ балотуватися і бути обраним в Києві. Очевидно, це подія дуже рідкісна та визначна, тому вона мусіла бути спеціально відзначена у Києві. Київська газета подає:

„Великий Сталін дав свою згоду балотуватися у делегації Київської обласної ради депутатів! Ця рідкісна вістка з швидкістю блискавки облетіла столицю совєтської України. Велике щастя припало трудящим Сталінського виборчого округу... Велике трудове і політичне піднесення запанувало в місті. Скрізь відбулися мітинги... Понад 20 тисяч людей зібралось біля пам'ятника Т. Г. Шевченку. Над пам'ятником — великий портрет генія і транспарент: Слава великому Сталіну — нашому першому кандидату в депутати... З пошаною виступив академік М. Першин. Він сказав: „Захопленням і радістю запалилися серця вчених академії наук УРСР і всіх наукових працівників, коли ми довідалися про цю щасливу вістку...“

Чим заслужив собі Київ на „всемилостивішу ласку“ і які будуть наслідки її — це буде видно, можливо, найближчими тижнями чи місяцями.

ІВАН КОЧЕРГА „ЗАСЛУЖИВСЯ“

Указом президії верховної ради СРСР „за видатні заслуги в області совєтської драматургії“ п. і с. єменникові-драматургові А. Кочерзі надано „почесне звання заслуженого діяча мистецтва УРСР“.

(У. Дума)

З ТЕАТРУ І МУЗИКИ

До концерту піаніста Вадима Вишневецького

10-го січня 1951 в залі Carnegie Recital Hall в Нью Йорку відбувся перший концерт піаніста Вадима Вишневецького.

Артист недавно прибув до Америки. З перших його виступів він звернув на себе увагу музичних кол як видатний піаніст. Його гра виявляла, що він має всі дані, потрібні для того, щоб стати в одному ряду з визначними майстрами-виртуозами, яких в Нью Йорку є досить багато. Концентрація дуже велика й вимагає від артиста, починаючого свою кар'єру в Америці, великого таланту та природних музичних здібностей, а крім того ще багато впертої праці, щоб досягти технічного майстерства до найвищого ступеня. Видно, що п. Вишневецький пройшов гарну тренівку підготовчої праці. Його виконання робить враження, що він володіє інструментом як досвідчений майстер-музикант. Його інтерпретація творів різних композиторів показує, що він глибоко відчуває музику, — не тільки умом, але й серцем. Він не с автомат — виконавець, але справжній артист, котрому чуйність підказує, що правдиві нюанси не дають тільки вживання forte та piano, але відчуження різних переживань.

Програма концерту складалася з трьох відділів. В перший відділ ввійшли:

Arabesque C-major, муз. Шумана, Sonata C-sharp minor Beethoven та Rhapsodie B-minor, op. 79, Брамса. На початку концерту в виконанні почувалося нервовість, що з кожним наступним номером зникала й замінювалася авторитетною енергією. Чудесно артист динамічно Сонату Beethovena та Rhapsodie B-minor, op. 79, Брамса.

Другий відділ був присвячений композитору Hans Flescher, — Variationen und Fuge ueber alten Gassenhauer, op. 42. Музика Флейшера дуже цікава, але ще не досить знайома широкій публіці. Виконання цих варіацій було бездоганним.

Третій відділ складався з Prelude D-flat major та Ballade F-major, Шопена. Останнім номером була Aves une lecture du Dante, муз. Ліста.

Концерт мав великий успіх під мистецьким оглядом і публіка нагороджувала артиста звучними оплесками.

Гр. Т.

Цілий ряд господарських обмежень заповидається на найбільшій час вже теж в Західній Німеччині, з огляду на потребу ошдності стратегічних сировини для оборонної підготовки.

Два листи поштою в торжун в Нью Йорку за те, що були „перетомлені“ і тому викинули пошту, яку вони розносили по домах перед Різдвом. Це були спеціально найняті робітники для розношення листів і карток.

УВАГА! — НЬЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ, ВІДІЛ І

— влаштує —

РІЧНУ ЗАБАВУ

В АВДИТОРІІ СВ. ЮРІЯ, 217 EAST 6th STREET

В СУБОТУ, 27. СІЧНЯ 1951

Грав ЯРОСЛАВ БІНЕРТ із СВОЄЮ ОРКЕСТРОЮ

Початок: 8:30.

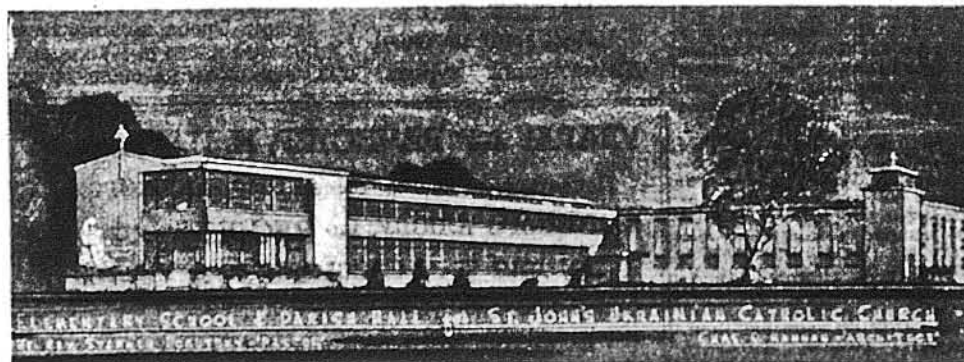
Вступ: 75 центів.

Прохається все громадянство та члени С.У.А. взяти численну участь.

ДІТРОЙТ, МІШІГАН! ДІТРОЙТ, МІШІГАН!

ПОСВЯЧЕННЯ І БЛАГОСЛОВЛЕННЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ШКОЛИ І АВДИТОРІЇ

ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ В ДІТРОЙТІ, МІШІГАН.
В НЕДІЛЮ 28-го СІЧНЯ (JAN.) 1951 Р.
В ГОДИНІ 12-тій ВПОЛУДНІ

ТОРЖЕСТВО ПІЧНЕТЬСЯ в годині 10:30 рано ТОРЖЕСТВЕННОЮ СЛУЖБОЮ БОЖОЮ в сослуженні багатьох священників місцевих, сусідніх та з далекої околиці, своїх і чужих. Підчас чину Посвячення будуть виголошені проповіді в мовах українській і англійській.

Зараз після акту Посвячення відбудеться у Новій Авдиторії спільний ОБІД-БЕНКЕТ, на якому будуть присутні визначні достойники духовні і світські міста Дітройту та Говернор стеіту Мішган. В часі Бенкету будуть промови та святочні привіти від представників Братств, Товариств, всіх Організацій і гостей. Виступлять хори: мішані, чоловічий і шкільних дітей, як також Капеля Бандуристів. Після Бенкету буде оглядання нових будинків та спільна забава з танцями у Новій Авдиторії.

Нова Українська Парафіальна Твердиня-Школа в Дітройті є це найбільш модерна, на 15,000 квадрат. стій містотні шкільна будівля, в якій містяться чудово-гарні, ясні, великі, шкільні залі, бібліотека, музей і величава Авдиторія з рекреаційною салею і кухнею. Ці величаві будинки є побудовані побіч Церкви і Монастиря св. Ів. Хрестителя, на розі вулиць Кліперт і Едвард. Комплекс цих будинків становить Релігійний та Культурний Центр для Українців Католиків у Західній частині м. Дітройту.

Українці Метрополії Дітройту і Околиці! Приїжджайте громадно на це велике історичне Торжество! Докажіть свою численну присутність та жертвенність, як Ви умісте оцінити оцей новий здобуток української культури та новий осередок виховання молодого нашого покоління.

До численної участі в тім торжестві запрошуємо всіх Впр. і Всч. Отців і вірних сусідніх і докочлих українських католицьких парафій разом з всіми українськими Організаціями.

о. Сов. Стефан Побуцький, декан, парох
о. Іван Прокопович, сотр., і Церковний Комітет.

СЛУХАЙТЕ КОНЦЕРТИ СЛАВНОЇ КАПЕЛИ БАНДУРИСТІВ

Ім. Т. Шевченка під проводом
В. БОЖИКА

27. I. 1951 КІПВЛЕНД, у St. Yow. Caistius Aud.
на перехресті College — Professor Street. Поч. о 7:30.

28. I. 1951. ІОНГСТАВН, у Rayen School
на Ohio - Benita Street. Початок о 7:30.

10. II. 1951. ВІНДЗОР, у Voc. School
на Parent - Dilews. Початок о 7:30.

11. II. 1951. ДІТРОЙТ, у Masonic Temple
Association Cathedral Hall. Початок о 7:30.

Слідкуйте за-дальшими оголошеннями. — Адміністрація.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

АМСТЕРДАМ, Н. Н.

Жаліба Академія

Заходами місцевого відділу ООЧСУ при тісній співпраці СУМУ та інших українських організацій на терені м. Амстердама в неділю 17 грудня м. р. була влаштована Академія на честь сл. п. генерал-хорунжого УПА Тараса Чупринки.

Вже зранку голова місцевого відділу ООЧСУ п. Губка повідомив через місцеву радіостанцію українців міста про Академію на честь славного командира УПА, та коротко з'ясував його значення в історії боротьби українського народу.

Книжки — Підручники

АНГЛО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК М. Подєвська. Вил. 50 тисяч слів, таблиці дієслів, скорочення, географічні назви. Київ, 1948. 792 сторін. Ціна \$4 разом з поштою. Гроші треба вносити за замовленням.

МЕДИЧНИЙ СЛОВНИК: А. L. Clairville: Polyglot MEDICAL DICTIONARY. Французько-англ.-нім.-латин. 65 тисяч термінів, індекси, 1100 сторін. 1950 р.

Всі інші словники в різних мовах.

A. LESKIN: Grammatik der AltKirchenslav. Sprach-Handbuch der AltKirchenslav Sprache.

E. KARASHKEVICH
P. O. Box 196,
Jersey City, New Jersey.

Професійні оголошення

Wm. BORAK
CHIROPRACTOR
1 W. 34th St., New York 1, N.Y.
Cor. 5th Ave., Room 711
Mon., Wed., Fri. Only 2 to 8 p.m.
Sat. 10 to 5 p.m.
WI 7-8590 Nervemeter

Д-р М. МАЙЗЕЛ
лікує гострі й застарілі недуги: ревматизм, грипу, шкірні, загальне ослаблення, нерви й міхури, рахітизм, переломні переломні кістки й сечі.
Пролікар \$3.00.
107 E. 17th St., NEW YORK CITY
Кодолі 4-тої Елені й Юніон Сквер.
Година: Понеділок 10-11 поплудні, 4-7, У неділю 11 ранку до 1 поплудні.

Dr. Med. R. GYLBOR
59 East 3rd St. (на 2nd Ave.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 5-3993
Використовує: Fluoroscopia, X-ray Electrocardiography, Analysis. Переводимо аналіз крові для подружжя дозволів.
Офісні години: понеділок 1-3 і 5-8 р.п. В неділю від 10-2 поплудні.

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697
Острів й довготривалі недуги чоловіків і жінок. Шкірні, X-ray, Роздута жила лікується без операції. Переводимо аналіз крові для подружжя дозволів. — Офісні години: Понеділок від 10 ранку до 6:45 вечора. В неділю від 11 до 1 поплудні.

ДОБРИ ВІСТІ ПРО АСТМУ

Сповідують, що новий лік, званий PENNYL, приносить швидку чудову полегшу для тих, ХТО ТЕРПІТЬ ВІД АСТМИ.

Кажуть, що АСТМАТИЧНІ АТАКИ присутствують, кашлю, дихальності й томилої дихальності нагло лагдіють під впливом цієї замінної медицини. Багато людей, які даними почувалися ослабленими й з наругою шукали відлику насилком таких оздоровчих атак, тепер радісно признають, що досягли полегшу по ролках вже після зажиття першої дози.

Якщо ви терпите насилком дошкульної АСТМИ, не отримайте який лік після ПЕННІ. Можете дістати його по спеціальній ціні, коли випишете оце повідомлення разом з вашими повним іменем і адресою до OREGON DRUG PRODUCTS, Dept. 308, Box 762, Pecksburg, N. Y. Злидні випишуть вам дві три-дольові пляшочки тільки за \$5, тобто ледь знизку \$1 на звичайній ціні. Не посилайте грошей. Заплатіть просто листівкою при доручуванні. Однак зробити це тепер, бо при нас невеликий.

Імя _____
Адреса _____
Місцевість _____ Статус _____

ТЕПЕР ПОРА ЗАПИСАТИСЯ НА ЗИМОВІ КУРСИ САМОХОДОВИХ МЕХАНІК

GR. 7-8951
АВТО РЕПАР
КУРСИ МЕХАНІКИ КУРСИ ІЗДІВ АВТАМІ

Постарасімося для Вас про езівні Лайсенсу. Намі учні дістають дипломи. Помагаємо в одержанню праці. Інструкції в українській і англійській мовах. КУРСИ ДЕННИ, ВЕЧІРНІ І НЕДІЛЬНІ Інструктори фахівці. Зал. в 1916

L. TYCHNIEWICZ, директор
Metropolitan Auto School
155 — 2nd Ave., близько 10th St.
NEW YORK CITY

роду. В обох українських церквах були відслужені панахиди, а ввечері при масовій участі українців м. Амстердаму відбулася академія. Після відспівання сумісним хором американського гімну на гарно прибраній сцені з погруддям генерала, роботи В. Гнатківського, академію відкрив п. Губка.

Глибоке враження на присутніх справило звернення п. Губки до погруддя генерала, в якому було те, що теплілося в душах кількох сот присутніх на залі та те, що відчували, але не можуть висловити десятки мільйонів українців на Батьківщині.

По відкритті академії п. Сірик виголосив доповідь на тему: „Боротьба українців проти м. о. с. ково-большевицького окупанта“. В цій надзвичайно широкій темі доповідач підкреслив головні моменти визвольної боротьби від 1917 р. починаючи та кінчаючи новітнім етапом, боротьбою легендарної УПА.

З черги виступив з промовою про життя й діяльність Командира, командир рейду-ючих частин УПА Бурлака. Ніхто не може так навітлити діяльність Великої сина українського народу, як той, що зі зброєю в руках боровся за волю своєї батьківщини під керівництвом командира, якого вже немає в живих. Слова старшини УПА зворушували впливали на присутніх перед очима яких вставала постать Борца, який віддав все що мів і все найдорожче в цьому світі на вівтар Батьківщини. Небагато в історії є таких постатей, які б безкорисно присвятили себе цілковито для служби своєму народові. Тому великою й болісною втратою для українського народу є смерть того, хто був одним з творців нової української збройної сили та довголітнім її керівником. Керівником, який виправдав себе, бо й до сьогодні чути на Україні вибухи гранат і спів скорострілів. Великі жертви складає народ, але вони були б кількаркратно більшими, коли не було б оборонця права на існування, оборонця інтересів українського народу, легендарної УПА.

Художня частина академії складалася з кількох гарно підібраних і добре виконаних декламцій, які виконали сумішка Г. Іванович та суміш М. Бартошук. Але найбільш атракційним моментом художньої частини був виступ двох дітей, які виголосили декламацию та давши приречення бути гідними наслідувачами великої ідеї за яку вмер Командир, склали вінки на п'єдесталі погруддя.

Співом національного гімну закінчено академію. Пізніше ввечері розходилися присутні скріплені в вірі в правоту та непереможність і в національній ідеї й з готовістю в кожний момент прийти на поміч багатострадалий Батьківщині.

В. К.
ПАСЕП, Н. Дж.
„Ясні зорі“ на сцені
Драматичний гурток при

ДЖЕНЕТ, ПА.
На УККомітет
Дня 10 грудня 1950 парахили української катол. парохії відсвяткували „Ліс топадов Свято“. О. І. Галушка відправив співану Службу Богу в наміренні українського народу, розсіяного по світі, а по Сл. Божій панахиди за всіх поляглих за українську державність. Ввечері вшанувала свято парафія концертом, з дуже доброго програмою, а учасники зложили добровільні данки на Фонд УККА в сумі \$30.20.

ГВІЛІНГ, В. ВА.
Свято Державності
Дня 12 листопада відбулося у нас в галі Українського Клубу Листопадове Свято, яке розпочало відспіванням американського гімну. Відкрив його п. М. Медвідь, згадуючи, як то він ще молодим хлопцем, з кірсом в руках, також брав участь в рядах січових стрільців, які проливали кров за українську справу.

Гість, п. Дудкевич з Пітсбурга, виголосив реферат про значення Листопадових Днів, згадуючи теперішню боротьбу УПА, а в тому і про героїчну смерть ген. Тараса Чупринки. Промова була виголошена з серцем і чуттям, так що учасникам тиснулися слези до очей. Наш пароб о. Склепкович, теж промовляв з молодим духом. Місцевий мішанний хор, під проводом П. Павлика, відспівав три пісні: Засумуй теребіто, Як стріляли йшли з України, та У дві пари несуть мари. Треба подивляти муравлину працю п. Пасєлика, що не зважаючи на свою тяжку пра-

цю в фабриці, вечорами терпеливо відбував проби з сирими ще глосами, а тепер вишкочив його вже до тої міри, що можна б з ним виступати і на великій сцені. Мирослава Павлик, 12-літня дівчинка, віддєлявала гарно вірш „Помер стрілець“, а ще більше враження зробив чотирорічний Ярема Павлик вбраний в козацький стрій, що декламував „Я малий козак“.

Підчас малої перерви п. В. Когут і п. С. Грушківський провели грошеву збірку на Український Конгресовий Комітет. Зібрали \$52.

Щира подяка всім тим, що причинилися до цього Свята.

М. Стефанішин

ТАРЗАН, ч. 2517. „Говори, а то я тебе вбю!“

УВАГА! АЧ РАЧЕСТЕР, Н. Й. УВАГА!

Подається до відома членам **УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО КЛУБУ**, що **ЗБОРИ** відбудуться в НЕДІЛЮ, ДНЯ 28-го СІЧНЯ 1951 року. Початок точно в годині 2:30 поплудні.

Обов'язком всіх членів явитися на цих зборах.

ЗА УРЯД КЛУБУ: Василь Гусар, секр.

Тов. ім. Т. Шевченка в Пасейку виставив в шкільній аудиторії при Президенті Стр. народну драму „Ясні зорі“ Гринченка. Вистава пройшла досить добре, місцева та позамісцева публіка виповнила зал, яка налічує около 500 місць. Виступи аматорів глядачі нагороджували яскравими оплесками за мистецьке виконання. На спеціальну увагу заслуговує п.ні Л. Грабарчук, яка блискуче виконала роллю Аміни, яка хоч не фахова артистка, зате фахова аматорка сцени. Інші аматори, як П. Ярема М. в ролі Бати та п. Кулик М. в ролі Панаса зуміли також притягнути на себе велику увагу. Можна сказати, що їх гра була знаменита, особливо в сцені, де Панас нагадує Аміну, що вона, де родилась, чия дитина, а вкінці його гриміне слово „зрадниця“.

Решта аматорів виконали свої ролі бездоганно і всі труднощі поборили та дали все, що було в їхніх силах. Гарні декорації та все оформлення сцени належить п. Гребенюков. Ще варто згадати про літературну вимову аматорів. В тім велика заслуга режисера п. Новосада М. Радімо появою цього драматичного гуртка на терені Пасейку. Тішимось, що знайшлися люди, які взяли це велике діло в свої руки. Гурткові бажаємо більше сил і енергії та найбільше нових вистав.

Ц-УН

УНІВЕРСИТЕТ МАНІТОБИ ЗА ДОПОМОГУ ВІД УКРАЇНЦІВ

Винніпег, Ман., Канада. — Д-р А. Г. С. Джилсон, президент Манітобського університету, сказав на бенкеті Клубу Українських Професіоналістів і Бизнесовців в готелі Ст. Ріджис, що українці в Манітобі мусять дати від себе фінансову допомогу, якщо хочуть, щоб їх відділ слов'янських студій далі існував і розвивався цього року. Університет Манітоби, як і інші університети в Канаді, переходять скруту і тому йому неможливо втримувати далі цього відділу. Професор Я. В. Рудницький, казав президент, працює дуже щиро і навіть забагато і тому йому треба ще одного професора, який зайнявся б викладами української історії й культури. Після довгої дискусії Клуб Українських Професіоналістів і Бизнесменів узяв на себе обов'язок перевести збірку на вище згадану ціль. („Кан. Фармер“).

ВИНАШЛИ ПЕРПЕТУУМ МОБІЛЕ — АЛЕ НЕ ВІЧНЕ

Скенекатді, Н. Й. — У фабриках Джеренал Електрик придумали такий винахід: Пускають в рух електричний мотор, щоб він пускав у рух джерелей, який виробляє електричний струм. Електричний струм в свою чергу втримує в русі електричний мотор. Отже здається, що справді вже знайдено машину, яка обертається безупинно цілі сторіччя, як це було мрією давніх філософів і науковців. Однак це є одна заковика: Машина зживається і мусять застановити працю чи то для вичищення чи для вставлення нових частин, а вкінці й ціла машина стає нечинною під впливом атмосфери й інших природних чинників.

ДОРАДЖУЮТЬ ФЕДЕРАЦІЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ З АЛІАНТАМИ

Бостон. — Двадцять'ять провідних громадян стейту Массачусетс звернулися до президента Трумана з пред'явленням, щоб Злучені Держави, Великобританія, Франція, Канада й інші країни з Північно-Атлантичного Пакту зорганізувалися в федерацію. Таке об'єднання держав було б найкращою відповіддю на теперішню кризу. „Саме запризачення не вистачальне“ — кажуть вони. „Треба ще об'єднання“. Серед таких, що підписали запис знаходяться такі імена: Карл Т. Компто, президент Технологічного Інституту в Массачусетс; Вилбур К. Джордан, голова Радкліф Каледж; Маргарет Кларк, президентка Велеслі Каледж; Чарльс Франсіс Адамс, колишній секретар флоту. Для переведення плану в життя оці практичні громадяни дораджують насаперед звернутися до урядів згаданих країн, щоб заключити хвилеву феле-

рацію на час теперішньої кризи. Після того треба скликати на конвенцію представників держав з Атлантичного Пакту. Ті делегати запросили б пізніше делегатів усіх інших демократій.

ПРИГАДКА ПРО ОЛЬЖИЧА, ЯК ІНСТРУКТОРА ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Нью Йорк. — „Бюлетень Американського Товариства Слов'янських та Східноєвропейських Мов“ у виданні з 15-го грудня 1950 р. містить статтю проф. Володимира Безушка з Філадельфії про „Олега Ольжича, українського поета“. Наважуючи до статті колуменіста Едгара Снов про винищення населення України нацистами і комуністами, проф. Безушко наводить імена визначних українських умових працівників, яких винищили вороги України, а між ними і Олега Ольжича, сина поета Олеса (Кандиби). Автор переповідає значення Ольжича для української науки, а при чий нагоді пригадує, що він р. 1937 був інструктором археології в Гарвардському університеті, а в р. 1932 був запрошений в члені американської археологічної експедиції на Балкан. „Подібно, як лорд Байрон і польський поет Міцкевич, він бажав виявити себе діяльною людиною для найвищою добра свого громадянства“, твердить проф. Безушко і тому знає смерті з рук німецьких нацистів.

● Пакістан рішав відкрити посольство в столиці комуністичного уряду Пейпінгу.

● Американські офіцери вишкочують новітні у републіці Кольомбія, в Південній Америці. С це перший відділ коломбійської армії призначений до Корелі.

ТОРОНТО, ОНТ. — Повідомляємо членів Тов. ім. Тараса Шевченка, від 432, що річні збори відбудуться в неділю, 28 січня, в годині 2:30 поплудні, в домі УНО під ч. 297-311 Каледж вул. Торонто. Членів, які залягають з аккладами, просимо прийти і вирішити їх. Усіх членів просимо прийти та вислужити річних звітів урядників, а також вирішити новий уряд на 1951 рік. — Д-р І. Василенко, гол.; Т. Мельничук, кас.; В. Гриняк, секр.

БРОНКС, Н. Й. — Збори Тов. Любов, від 298, відбудуться в суботу, 27 січня, в год. 8. ввечері в церковній салі, 1745 Вашингтон Ев. виходить фронтовими дверми. — В. Морозович, секр.

МАНЧЕСТЕР, Н. Г. — Річні збори Тов. Пр. Див Марі, від 178, відбудуться в неділю, 28 січня, точно в год. 3-тій поплудні, в церковній салі, 54 Walnut St. Комітет просить всіх членів явитися і вислужити звіт з минулого року та вибрати уряд на 1951 рік. — В. Семчишин, предс.; Н. Шуфліт, кас.; Н. Беднарчик, секр.

НЬО БРОНСВІК, Н. ДЖ. — Річні збори Тов. Зап. Січ, від 353, відбудуться 28 січня точно в год. 3-тій поплудні в парафіяльній салі, 306 Somerset St. Обов'язком кожного члена і членкині прийти хоч раз на рік у важній справі. — За уряд: Н. Куцак, предс.; М. Семчишин, кас.; Н. Василенко, секр.

МАПАМІ, ФЛОРИДА. — Тов. ім. Лисенка, від 368, повідомляє всіх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 28 січня, в год. 4-тій поплудні, в домі П. Подубицького, 3321 N. W. 16th St. Просимо всіх членів прийти і вирішити свої акклады. Буде вибір нового уряду. — С. Маїк, секр.

РОМ, Н. П. — Бр. сн. Михайла, від 121, повідомляє всіх членів і членкині, що цього року звичайні збори будуть відбудуватися в третю неділю по першій половині місяця, в год. 2. поплудні, в У. Н. Домі, 208 Canal St. Просимо всіх членів явитися на час і платити свої місячні акклады точно по місяці. Визначені довготривалі членів вирішити свій довг. Просимо членів привести нових членів на збори або до секретаря. Уряд на 1951 рік вибраний такий: Д. Іванців, предс.; Т. Воднар, заст.; В. Чуйко, кас.; Н. Грешук, заст.; О. Галд, фін. секр.; А. Сметленко, рек. секр.; І. Кобиті і Н. Войко, контролери; З. Фішчик і М. Матвісць, хорунжі. — За уряд: Д. Іванців, предс.; В. Чуйко, кас.; О. Галд, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 20 січня 1951 р. був забитий при своїй роботі членкиня п. **ТЕОДОР ОЛІННИК**, председка Тов. Запорозька Січ, від 283 У. Н. Союзу в Авборі, Н. Й.

Покійний родився в селі Глібоваці Великі, пов. Вібрка. Був довгі роки председком від 283 і ревним організатором та щирим патріотом. Поширював у смутку дружину Анну, сестру і швагря Олександра Горбала.

Похорон відбувся з дому жалоби до церкви св. Ап. Петра й Павла та на пантітар St. Joseph. — В. П. П.

Дня 16 січня 1951 року померла ТЕКЛЯ ГРЕЧІНО, членкиня від 200 У. Н. Союзу в Озон Парк, Н. Й.

Покійна походила зі села Радівини, пов. Тереволь. Поширювала в смутку сина Франка, три дочки: Посидишу, Стефанію і Гелену та зятя Михайла і нестєтку Анну та 4 внуки.

Похорон відбувся 19 січня з похоронного заведення на пантітар Pinelawn, Famingdale, L. I. — В. П. П.

Дня 13 січня 1951 року помер ОЛЕКСІЙ СТЕЧІШИН, член відділу 221 У. Н. Союзу в Шікаго, Іл.

Покійний родився 1896 року в селі Залеська Воля, Зах. України. Поширював у смутку дружину Іришу.

Похорон відбувся 16 січня при участі родичів і членів Бр. сн. Стефана, від 221 УНС, з укр. гр.-катол. церкви св. Николая на пантітар св. Николая. — В. П. П.; Т. Шішук, секр.

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребамі по \$150
щільні та низькі як
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th St., NEW YORK CITY
Dignified funerals as low as \$150
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в БРОНКС, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2505

ТАРЗАН, ч. 2517. „Говори, а то я тебе вбю!“

УВАГА! АЧ РАЧЕСТЕР, Н. Й. УВАГА!

Подається до відома членам **УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО КЛУБУ**, що **ЗБОРИ** відбудуться в НЕДІЛЮ, ДНЯ 28-го СІЧНЯ 1951 року. Початок точно в годині 2:30 поплудні.

Обов'язком всіх членів явитися на цих зборах.

ЗА УРЯД КЛУБУ: Василь Гусар, секр.

Тов. ім. Т. Шевченка в Пасейку виставив в шкільній аудиторії при Президенті Стр. народну драму „Ясні зорі“ Гринченка. Вистава пройшла досить добре, місцева та позамісцева публіка виповнила зал, яка налічує около 500 місць. Виступи аматорів глядачі нагороджували яскравими оплесками за мистецьке виконання. На спеціальну увагу заслуговує п.ні Л. Грабарчук, яка блискуче виконала роллю Аміни, яка хоч не фахова артистка, зате фахова аматорка сцени. Інші аматори, як П. Ярема М. в ролі Бати та п. Кулик М. в ролі Панаса зуміли також притягнути на себе велику увагу. Можна сказати, що їх гра була знаменита, особливо в сцені, де Панас нагадує Аміну, що вона, де родилась, чия дитина, а вкінці його гриміне слово „зрадниця“.

Решта аматорів виконали свої ролі бездоганно і всі труднощі поборили та дали все, що було в їхніх силах. Гарні декорації та все оформлення сцени належить п. Гребенюков. Ще варто згадати про літературну вимову аматорів. В тім велика заслуга режисера п. Новосада М. Радімо появою цього драматичного гуртка на терені Пасейку. Тішимось, що знайшлися люди, які взяли це велике діло в свої руки. Гурткові бажаємо більше сил і енергії та найбільше нових вистав.

Ц-УН

УНІВЕРСИТЕТ МАНІТОБИ ЗА ДОПОМОГУ ВІД УКРАЇНЦІВ

Винніпег, Ман., Канада. — Д-р А. Г. С. Джилсон, президент Манітобського університету, сказав на бенкеті Клубу Українських Професіоналістів і Бизнесовців в готелі Ст. Ріджис, що українці в Манітобі мусять дати від себе фінансову допомогу, якщо хочуть, щоб їх відділ слов'янських студій далі існував і розвивався цього року. Університет Манітоби, як і інші університети в Канаді, переходять скруту і тому йому неможливо втримувати далі цього відділу. Професор Я. В. Рудницький, казав президент, працює дуже щиро і навіть забагато і тому йому треба ще одного професора, який зайнявся б викладами української історії й культури. Після довгої дискусії Клуб Українських Професіоналістів і Бизнесменів узяв на себе обов'язок перевести збірку на вище згадану ціль. („Кан. Фармер“).

ВИНАШЛИ ПЕРПЕТУУМ МОБІЛЕ — АЛЕ НЕ ВІЧНЕ

Скенекатді, Н. Й. — У фабриках Джеренал Електрик придумали такий винахід: Пускають в рух електричний мотор, щоб він пускав у рух джерелей, який виробляє електричний струм. Електричний струм в свою чергу втримує в русі електричний мотор. Отже здається, що справді вже знайдено машину, яка обертається безупинно цілі сторіччя, як це було мрією давніх філософів і науковців. Однак це є одна заковика: Машина зживається і мусять застановити працю чи то для вичищення чи для вставлення нових частин, а вкінці й ціла машина стає нечинною під впливом атмосфери й інших природних чинників.

ДОРАДЖУЮТЬ ФЕДЕРАЦІЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ З АЛІАНТАМИ

Бостон. — Двадцять'ять провідних громадян стейту Массачусетс звернулися до президента Трумана з пред'явленням, щоб Злучені Держави, Великобританія, Франція, Канада й інші країни з Північно-Атлантичного Пакту зорганізувалися в федерацію. Таке об'єднання держав було б найкращою відповіддю на теперішню кризу. „Саме запризачення не вистачальне“ — кажуть вони. „Треба ще об'єднання“. Серед таких, що підписали запис знаходяться такі імена: Карл Т. Компто, президент Технологічного Інституту в Массачусетс; Вилбур К. Джордан, голова Радкліф Каледж; Маргарет Кларк, президентка Велеслі Каледж; Чарльс Франсіс Адамс, колишній секретар флоту. Для переведення плану в життя оці практичні громадяни дораджують насаперед звернутися до урядів згаданих країн, щоб заключити хвилеву феле-

рацію на час теперішньої кризи. Після того треба скликати на конвенцію представників держав з Атлантичного Пакту. Ті делегати запросили б пізніше делегатів усіх інших демократій.

ПРИГАДКА ПРО ОЛЬЖИЧА, ЯК ІНСТРУКТОРА ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Нью Йорк. — „Бюлетень Американського Товариства Слов'янських та Східноєвропейських Мов“ у виданні з 15-го грудня 1950 р. містить статтю проф. Володимира Безушка з Філадельфії про „Олега Ольжича, українського поета“. Наважуючи до статті колуменіста Едгара Снов про винищення населення України нацистами і комуністами, проф. Безушко наводить імена визначних українських умових працівників, яких винищили вороги України, а між ними і Олега Ольжича, сина поета Олеса (Кандиби). Автор переповідає значення Ольжича для української науки, а при чий нагоді пригадує, що він р. 1937 був інструктором археології в Гарвардському університеті, а в р. 1932 був запрошений в члені американської археологічної експедиції на Балкан. „Подібно, як лорд Байрон і польський поет Міцкевич, він бажав виявити себе діяльною людиною для найвищою добра свого громадянства“, твердить проф. Безушко і тому знає смерті з рук німецьких нацистів.